

причащаваме недостойно, какъвъ отвѣтъ ще дакаме на бога. Христосъ сѣкога выка намъ „пріймите идите, това е моето тѣло, и пійте отъ нея вси, таа е моатъ кръвъ“ и сѣсз това кани синца ны да са причастиме но достойно; зашто, който са причасти недостойно, той на смертный-а часъ, ще тзрси христа да го прости, но не ще да го намери и ще умре въ своа грѣхъ. Както е рекалъ самъ христосъ, азъ ще си отида, и ще ма тзрсите, но неще да ма намерите, и ще умрети въ ваша грѣхъ. За тѣй ни повелавя нашата православна църква, презъ тѣзи недела, който е богатъ сѣкой день да дохожда въ църковъ на молитвъ, да са моли богъ за грѣховете си сз постъ и мылостыня, а който е сиромашъ и да поработи нѣкой день, презъ тѣзи недела, не согрѣшава. Богъ нашемъ слава, во вѣки вѣковъ, аминь.

НЕДѢЛЯ А

НА ВОСКРЕСЕНІЕ ХРИСТОВО ЗА БОЖЕСТВОТО МЪ.

Сей прїиде во свидѣтелство, да свидѣтелскъветъ о свѣтѣ.

Благослови отче.

Слѣшатели благочестиви христїани, както солнечната свѣтлина просвѣщава природатъ, весели свѣта, и показва различныте родове, за разсѣжденіе на рлзѣмнатъ дѣша. Така и днешното евангеліе испѣца тасны зары, по свѣтли отъ слзнцето, които просвѣщаватъ и вразѣмлаватъ секом христїанскъ дѣша, да познае триличното божество: отца, и сына, и свѣтаго дѣха: изавлава многоразличнатъ божїа премѣдрость, и тасно доказва намъ предвѣчното бытіе на Исуса Христа, сз бога отца, както ще чѣете сега отъ евангелїето.

Отъ Иоанна зачало а.

Въ началото беши словото, и словото беши въ бога, и богъ беши словото: това слово беши отдавна (всегда) въ бога отца. Сичките работи чрезъ него станаха: и безъ него нищо не стана, колкото стана. И въ него беши живота, (сирѣчь, той съдържаваши на сичките сотворены живота) и живота беши свѣтлина на челоуѣците. (Свѣтлина ра-